

[Arne Melchior]

bygget, og det er totalt uden for vor kontrol, om denne risiko skal blive effektiv eller ej.

Rent forsyningsikkerhedsmæssigt har det jo altså også den hage ved sig, at hvis der på et tidspunkt bliver mangel på olie på markedet og olieselskaberne har kunderne stående i kø ved dørene og vi skulle blive lidende med vor kontrakt, denne og eventuelt kommende, kan man vel ikke udelukke, selv om jeg er helt klar over, at olieselskaberne primært anlægger rent forretningsmæssige synspunkter – og det skal de også gøre – at de i tilfælde af mangel vil sige, at de lande, som har givet sig denne form for handel i vold, al ære og respekt, må klare sig selv og finde deres egen oliepøl at sejle i, de vil ikke være med til at opfylde den. Derfor skal man være mere end spåmand for at kunne sige, at der hermed er skabt sikkerhed under ændrede vilkår, som vi kun kan gisne om i øjeblikket, for, at vi vil være bedre stillet end uden denne kontrakt.

Lad mig understrege, at CD ikke lider af skræk for et statsligt olieselskab. I et land, hvor vi for 300–400 år siden nationaliserede postbesørgelsen og for 130–140 år siden nationaliserede jernbanedriften, kan der ikke være nogen indvending imod, at der findes et sådant selskab. Vi har koncessionerede selskaber, og vi har en blandingsøkonomi, som absolut ikke får os til at få gåsehud over, at staten driver oliehandel. Jeg vil indrømme, at vi ville holde mere af det, hvis vi kunne få sandsynliggjort – jeg forlanger ikke engang noget bevis – at det er en forsyningsikkerhedsmæssig fordel og/eller en prismæssig fordel. Er dette tilfældet, vil vi da stærkt anbefale det. Kan det ikke garanteres – og det kan det vel næppe – vil vi som sagt ikke afvise, at det kan finde sted, men netop med de to forbehold, som andre ordførere også har nævnt, synes jeg ikke, at vi her er kommet alt for heldigt fra det.

Jeg vil også gerne udtale, at vi ikke har nogen særlig skræk for at handle med netop Saudi-Arabien; hvis dette kan ske efter en forretningsmoral og med fremgangsmåder, som ligger inden for, hvad vi normalt kan acceptere som naturlig omgang, så er det helt i orden, og kan vi knytte os også gennem handel og turisme kulturelt nærmere til lande i Mellemøsten, som vi hidtil har savnet forståelse for og kontakt med, støder det ikke på nogen som helst betænkeligheder i mit

parti, men netop som sagt med de forbehold, jeg har givet udtryk for.

CD stemte i finansudvalget imod bevillingen på den ene milliard kroner. Vi gjorde det både på grund af den hastværksbehandling, sagen fik – vi følte os med det hastværk ikke trygge nok til at kunne give en blankocheck på op til 1 mia kr. – og vi gjorde det også delvis, fordi vi måske på grund af den hastige behandling ikke kunne overskue, hvad denne fuldmagt kunne blive brugt til. Den skepsis, som vi dér gav udtryk for, synes vi i nogen grad er blevet retfærdiggjort i det videre forløb af sagen.

Jeg vil gerne opfordre energiministeren – og det har vel også ligget i mange andre ordføreres indlæg her i dag – til at informere bedre og måske fare en smule med lempe, men det hindrer ikke, at vi ønsker ham fortsat held og lykke i hans bestræbelser for at skaffe forsyningsikkerhed i den danske oliehandel.

Jeg skal derfor meddele, at vi er i stand til at stemme for det af partiet venstre fremsatte dagsordensforslag. Det konstaterer sådan set noget selvfølgeligt, men på grund af visse provokationer kan det undtagelsesvis være rigtigt at gøre en sådan konstatering af noget, alle i øvrigt ved.

Selvfølgelig kan jeg ikke slutte dette lille indlæg uden et hjertesuk: jeg venter spændt på, at det skal blive juni måned og vi fra vismændene skal få den redegørelse om a-kraft, som vistnok for ca. 8 måneder siden er blevet bestilt hos vismændene af regeringen. Det er ikke, fordi jeg tror, den vil løse alle problemer, men jeg håber, at den vil rejse denne debat på ny, således at regeringen forhåbentlig i løbet af sommeren og efteråret vil kunne gøre klar over for folketinget til en endelig beslutning om igangsættelse af de første kernekraftværker her i Danmark.

Waldorff (VS):

Jeg kunne tænke mig at vende forespørgslens ordlyd om danske skatteyderkroner, der skal smides ud i den risikofyldte internationale oliehandel, til et spørgsmål til fremskridtspartiet og de andre, som har vendt sig så kraftigt imod statslig oliehandel: ønsker hr. Maisted og de andre modstandere af statslig oliehandel, at surt tjente danske lønarbejderindkomster skal kastes ud i den risi-